

T08072

Posudek oponenta na bakalářskou práci Dany Klimentové Vliv nezaměstnanosti na život člověka

Zvolené téma, ta jak ho pojala autorka, přináší další poznatky související s nezaměstnaností. Práce má teoreticko praktický charakter a problematika je strukturována do čtyř kapitol. Cíl práce je orientovaný na zjištění vlivu nezaměstnanosti na život člověka a mapování významu práce.

V logicky propojených kapitolách je předně analyzována pracovní činnost z pohledu různých vědních disciplín, počínaje biologií a konče historií a psychologií. Na ní navazuje část zabývající se významem práce v životě člověka. Třetí kapitola se orientuje na nezaměstnanost a na jejími dopady na jednotlivé stránky lidského života. Vedle standardně uváděných rizikových skupin se kapitola zabývá i strategiemi zvládání nezaměstnanosti a pomocí poskytovanou nezaměstnaným.

Čtvrtá kapitola je věnovaná empirickému průzkumu názorů nezaměstnaných různých věkových a vzdělanostních skupin. Autorka využila techniku polostandardizovaného rozhovoru a osloвила 20 nezaměstnaných, evidovaných na úřadu práce, se stejným zastoupením mužů a žen. Přestože je v metodice uvedeno, že jde o kvalitativní výzkum, jeho interpretace má podobu kvantitativní. Ani to však nesnižuje vyslovitelnou hodnotu získaných výpovědí.

Shromážděné poznatky se týkají nejen bezprostředního dopadu nezaměstnanosti na život respondentů, ale reflektoují i širší souvislosti. Promítá se v nich i vliv hospodářské krize, který je pociťován jako velmi nepříjemný.

Jednou z oblastí je zhoršení chování zaměstnavatelů vůči zaměstnancům, stejně jako vztahů zaměstnanců mezi sebou (s. 40-41). Autorka rovněž konstatuje, že k nejvýznamnějším faktorům, které ovlivňují práci člověka patří kolektiv.

Hodnocení úřadu práce vyznělo nepříznivě. Nejen samotné jednání ze strany některých pracovníků ale i jeho „dozvuky“ působí negativně. Příčina je v nedostatečné kvalifikaci zaměstnanců úřadu práce. Autorka doporučuje další vzdělávání pracovníků.

Výsledky potvrzují, že práce obohacuje člověka z hlediska sociálních kontaktů, uvědomění si smysluplnosti času a přináší mu pocit vlastní hodnoty.

Neplatí to ovšem o mladých svobodných respondентаch, do určité míry podporovaných rodinou. Zaznamenala i to, že mnoho finančních prostředků je vynakládáno na pasivní politiku nezaměstnanosti. Prostředky by více pomohly v osobám přímo ohroženým nezaměstnaností.

V předloženém textu se objevují drobné chyby či překlepy. (s. 20 milně, s. 22 vyvoleně, v těchto vzorku s. 43, pole živitele rodiny s. 43). Ani to však nesnižuje celkovou úroveň práce a doporučení s kterými autorka přichází. Práce je čivá, informačně bohatá a proto ji doporučuji k obhajobě.

dr. Ján Mišovič, CSc.